

Mytjäisten uimarannan 18.2.2026 asukastilaisuuden muistio

Mytjäisten uimarannan uudistussuunnitelmia esiteltiin asukastilaisuudessa **18.2.2026 klo 17–18.30 Salpausselän koululla**. Tilaisuudessa esiteltiin ranta-alueen kehittämisen lähtökohdat ja alustavat suunnitelmat sekä kerättiin osallistujien havaintoja, huolia ja toiveita jatkosuunnittelun tueksi.

Tilaisuuteen osallistui noin 20 henkilöä. Keskustelua käytiin pienryhmätyöskentelyn ja vapaiden kommenttien kautta. Asukkaiden palaute keskittyi erityisesti rannan toimivuuteen, turvallisuuteen, liikennejärjestelyihin, talviuintiin sekä luonnonympäristön ja asumisviihtyvyyden turvaamiseen.

Suunnitelmat esitteli maisemasuunnittelija **Hanna Ylitalo** (AFRY). Kaupungin edustajina tilaisuudessa olivat projektipäällikkö **Markku Silvenius** (kaupunkitekniikka), kaupunginpuutarhuri **Kirsi Kujala** (kaupunkisuunnittelu), sekä vuorovaikutussuunnittelija **Ilona Reiniharju** (kaupunkisuunnittelu).

Osallistujien palaute ja keskeiset havainnot suunnitelmista

Asukastilaisuudessa esiteltiin Mytjäisten uimarannan uudistussuunnitelmia ja käytiin vilkasta keskustelua alueen nykytilasta ja tulevista muutoksista. Asukkaiden palaute painottui erityisesti rannan toimivuuteen, turvallisuuteen, talviuintiin, liikennejärjestelyihin sekä luonnonympäristön säilymiseen.

Hyppytorni, laituri ja talviuinti

Hyppytornin ja laiturin uusimista pidettiin pääosin perusteltuna, sillä nykyisten rakenteiden koettiin olevan selvästi huonokuntoisia.

Avantouimarit toivat esiin useita käytännön havaintoja nykyisistä rakenteista ja esittivät toiveita, joilla talviuintipaikan turvallisuutta ja käytettävyyttä voitaisiin parantaa. Erityisesti korostuivat toiveet leveämmistä, kaksisuuntaisista portaista sekä portaiden ja kaiteiden lämmityksestä. Lisäksi esiin nousi huoli rakentamisen aikataulusta ja siitä, miten se vaikuttaa tulevaan talviuintikauteen. Talviuinnin merkitys Mytjäisissä nähtiin suurena ja sen jatkuvuutta pidettiin tärkeänä.

Hyppytornin luonnoksissa esitetty istuskelukoroke herätti keskustelua. Osa koki sen olevan ristiriidassa hyppäämisen kanssa ja mahdollisesti haittaavan vauhdinottoa, minkä vuoksi sijoittelua toivottiin tarkasteltavan uudelleen

Pysäköinti ja liikenne Varikonkadulla

Asukkaat kuvasivat nykytilannetta erityisesti kesäaikaan ongelmalliseksi: pysäköinti on ajoittain hallitsematonta, ajoväylät tukkeutuvat ja nurmialueille pysäköidään. Tämä on aiheuttanut huolta paitsi arjen sujuvuudesta myös pelastusajoneuvojen kulusta ja asuinpihoilta poistumisesta.

Uusien pysäköintipaikkojen lisäämistä pidettiin osin ristiriitaisena, koska alue on hyvin saavutettavissa myös kävellen, pyörällä ja joukkoliikenteellä. Toisaalta tunnistettiin, että rantaa käytetään paljon ja pysäköinti kaipaa selkeyttä. Asukkaat toivoivat pysäköinnin sijoittelussa erityistä huomiota Varikonkadun kapeuteen, pelastusreitteihin sekä siihen, ettei pysäköinti sijoitu suoraan asuinrakennusten ikkunoiden alle. Pollarit, kasvillisuus ja muut fyysiset esteratkaisut nähtiin tarpeellisina maastopysäköinnin ehkäisemiseksi.

Lisäksi esiin nousi huoli Hämeenlinnantien liittymän liikenneturvallisuudesta, jota pidettiin nykyisellään vaarallisena erityisesti keskustan suunnasta saavuttaessa.

Reitit, kulkuyhteydet ja hulevedet

Reittien kehittäminen järven ympäri herätti sekä kiinnostusta että huolta. Ajatus rengasreitistä koettiin sinänsä houkuttelevaksi, mutta asukkaat nostivat esiin riskin siitä, että uudet polut ohjaavat kulkua rata-alueelle tai muihin paikkoihin, joissa liikkuminen ei ole turvallista. Myös nuorten ohjautuminen valvomattomille alueille herätti huolta.

Hulevesien hallinta oli selkeä huolenaihe, erityisesti rinteissä, joissa kasvillisuus on vähäistä ja maa helposti kulkeutuu sateiden mukana järveen. Asukkaat painottivat, että pintojen asfaltointi ei saa lisätä eroosiota tai heikentää pienen järven veden laatua. Veden laadun nähtiin olevan koko uimarannan kehittämisen perusedellytys.

Uimaranta, oleskelu ja turvallisuus

Uimaranta koetaan tärkeänä ja suosittuna lähivirkistysalueena, mutta samalla sen käyttöön liittyy huolia häiriökäyttäytymisestä ja turvattomuuden tunteesta. Erityisesti itäpuolen tiheä ja suljettu alue herätti keskustelua: osa asukkaista piti aluetta ongelmallisena, kun taas toiset näkivät, että alueen avaaminen, kunnostaminen ja näkyvyyden parantaminen voisi vähentää häiriöitä.

Kalusteiden osalta toivottiin selkeästi kiinteitä ja kestäviä ratkaisuja ilkeiden ehkäisemiseksi. Penkkejä ja piknik-ryhmiä pidettiin tarpeellisina, kunhan niiden sijoittelu tukee rannan yleistä järjestystä ja turvallisuutta.

Kasvillisuus ja ranta-alueen raja

Kasvillisuudella nähtiin olevan tärkeä rooli sekä maiseman että asumisviihtyvyyden kannalta. Asukkaiden näkemykset vaihtelivat: osa toivoi kasvillisuuden säilyttämistä tiiviinä suojana liikennemelua ja rannan häiriöitä vastaan, kun taas toiset pitivät joitakin alueita, erityisesti Hämeenlinnantien suuntaan, liian tiheinä ja pimeinä.

Yhteinen huoli liittyi ranta-alueen mahdolliseen laajenemiseen. Useat asukkaat painottivat, että nykyiset viherkaistaleet asuinrakennusten ja rannan välissä ovat tärkeitä yksityisyyden ja turvallisuuden kannalta, eikä rantaa tulisi laajentaa asumisen suuntaan. Pienimuotoinen laajentuminen hyppytornin läheisyydessä koettiin kuitenkin mahdollisena.

Yhteenveto

Asukastilaisuudessa nousi vahvasti esiin tarve sovittaa yhteen uimarannan kehittäminen, luonnonympäristön säilyttäminen ja lähiasumisen arki. Asukkaat toivat esiin runsaasti konkreettisia havaintoja nykytilanteesta sekä toiveita, jotka painottuivat turvallisuuteen, selkeisiin liikennejärjestelyihin, talviuinnin toimintaedellytyksiin ja veden laadun turvaamiseen. Palautetta hyödynnetään jatkosuunnittelussa, jossa ratkaisuja tarkennetaan erityisesti pysäköinnin, reittien, rakenteiden ja kasvillisuuden osalta.